

SVEA HOVRÄTT
Rotel 0601
060106

DOM
2016-05-16
Stockholm

Mål nr
M 8241-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2015-09-01, BVa 101, i mål nr Va 351-13, se bilaga A

KLAGANDE

Laholms kommun
Stadshuset
312 80 Laholm

Ombud: Kommunjuristen K S
Halmstads kommun
Box 153
301 05 Halmstad

MOTPART

M J

SAKEN

Anläggningsavgift

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten avslår yrkandet om syn.
2. Hovrätten ändrar Statens va-nämnds beslut på det sättet att hovrätten avslår M Js yrkande om att han inte ska vara skyldig att betala anläggningsavgift för dagvatten fastighet.
3. Hovrätten avslår överklagandet i den del som avser dagvatten gata.

Dok.Id 1276671

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Laholms kommun har yrkat att hovrätten ska upphäva va-nämndens beslut och avslå M Js talan i va-nämnden.

M J har motsatt sig ändring av va-nämndens beslut.

UTVECKLING AV TALAN I HOVRÄTTEN

Parterna har anfört samma omständigheter som hos va-nämnden och har lagt till bl.a. följande.

Laholms kommun

Gällande frågan om betalningsskyldighet inträtt för dagvatten gata så har M J inte i va-nämnden framfört någon invändning om att kommunen inte tillräckligt tydligt underrättat honom om tjänsten dagvatten gata och att betalningsskyldighet därför inte inträffat. I vart fall har informationen varit tillräckligt tydlig och betalningsskyldighet har uppkommit. Va-nämnden har endast refererat till en av tre sidor information som skickats till M J i samband med att han underrättades enligt 26 § lagen om allmänna vattentjänster (2006:412), vattentjänstlagen. Av den sida som är en beskrivning av fördelningen av den totala avgiften framgår det tydligt att det både är fråga om ”dagvatten fastighet” och ”dagvatten gata”. Detta är tillräckligt för att konstituera betalningsskyldighet.

Va-nämnden har felbedömt M Js betalningsskyldighet för tjänsten dagvatten fastighet. Fastigheten X ligger inne i verksamhetsområdet och belastar därigenom både intilliggande fastigheter som det kommunala nätet på ett sådant sätt att betalningsskyldighet föreligger. Det är vidare oacceptabelt att en fastighetsägare i ett verksamhetsområde kopplar sitt dagvatten till en ”privat ledning” utanför tomtgränsen och denna lösning innebär inte att omhändertagandet sker på ett bättre sätt än den kommunala lösningen. Lösningen har aldrig accepterats av kommunen. Det torde ligga på M J att visa den privata ledningens skick

och att den bättre än den kommunala ledningen tillgodoser behovet av avledning av dagvatten. Det har han inte gjort.

I samband med anläggandet av den allmänna ledningen 2010 uppmärksammades den privata ledningen. Diket där ledningen hade sitt utlopp var igenväxt och det var osäkert om ledningen fungerade. Den anslöts därför till den allmänna ledningen på Strandridaregatan. M J bör dock använda den anvisade förbindelsepunkten längs Åsagatan som är valdberoende på var den allmänna ledningen löper. Det finns inte någon allmän ledning där M J önskar få sin förbindelsepunkt.

För att mark- och miljööverdomstolen ska få en uppfattning om verksamhetsområdet och hur omhändertagandet av dagvatten sker genom den allmänna ledningen begärs syn av området. Fotografier som visar bl.a. den plats där den privata ledningen anslutits till kommunens dagvattenledning och det dike som var utlopp för den privata ledningen ges in och återopas.

M J

Han har inte blivit informerad på ett tydligt och riktigt sätt. Han har inte genom samråd fått möjlighet att påverka förbindelsepunktens läge. Marken lutar åt väster och därför har dräneringen sitt utlopp där. Att gräva upp dräneringen och anlägga en ny är inte ett alternativ. Redan 1999 utfördes dräneringsarbeten på uppdrag av vägföreningen. En dagvattenbrunn uppfördes på Y och en gatubrunn uppfördes på hans uppfart. Syftet var att avleda dagvatten från Dynvägen och Åsagatan. Vattnet leddes genom hans egen dränering till den privata ledningen. Det är orimligt att han ska betala avgift innan han anslutit sig till den kommunala anläggningen.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 21 § andra stycket lagen (1976:839) om Statens va-nämnd och 50 kap. 13 § andra stycket 2 rättegångsbalken.

Syn

Hovrätten bedömer mot bakgrund av utredningen i målet att det inte är nödvändigt att hålla syn i målet.

Dagvatten gata

Laholms kommun har i hovrätten gett in och åberopat tre sidor information som sänts till M J den 20 maj 2013. Samma handlingar gavs in och åberopades i va-nämnden. Hovrätten konstaterar att de åberopade handlingarna inte innehåller någon information om att kommunen gjort de anordningar som behövs för bortledandet av dagvatten från allmän plats (gata). Som va-nämnden funnit är det således inte visat att kommunen informerat M J på ett sådant sätt som förutsätts enligt 26 § vattentjänstlagen för att avgiftsskyldighet ska uppstå. Laholms kommuns överklagande ska därför avslås.

Dagvatten fastighet

Det är i målet ostridigt att fastigheten har ett behov av att ordna dagvattenavrinningen från fastigheten. Frågan är om M J kan befrias från avgiftsskyldighet på grund av att fastighetens behov kan tillgodoses bättre på annat sätt, se 24 § första stycket 2 vattentjänstlagen. Fastighetsägaren har bevisbördan för att så är fallet. Någon utredning till stöd för att M Js anläggning är bättre än den allmänna har inte åberopats i målet. Hovrätten finner därmed att M J inte har visat att fastighetens behov kan tillgodoses bättre på annat sätt. Han kan därför inte befrias från avgiftsskyldigheten för dagvatten fastighet. Va-nämndens beslut ska därför ändras i denna del.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2016-06-13

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Per Sundberg och Eywor Helmenius, tekniska rådet Mikael Schultz och tf. hovrättsassessorn Marie Eiderbrant, referent.

Föredragande har varit Susanne Schultzberg